SJORS

BEHOORT BIJ PANORAMA 3 JUNI 1937

DE OPTIMIST

VAN FRED EN ZIJN VLIEGER

OCH, Fred, mag ik nu de vlieger ook eens vasthouden ? Een paar minuten maar. Ik zal er goed op letten, dat ik hem niet loslaat."

Molly, het zusje van Fred, keek met smachtende ogen naar de prachtige vlieger, die als een zonderlinge vogel hoog in de blauwe lucht statig heen en weer gleed.

„Bovendien," ging Molly verder, „jij hebt de vlieger nu reeds de hele middag vastgehouden; laat mij er nu ook eens even mee spelen."

„Welnu, wat zou dat," gaf Fred ten antwoord, „de vlieger is toch van mij, is 't niet ? En bovendien, wat weet een meisje nu van vliegers af ?"

Molly en Fred speelden op het strand. Mejuffrouw Kitty, het kindermeisje, zat in een strandstoel te slapen, want het was vreselijk warm, al woei er een stevige wind. Zodoende waren de kinderen eigenlijk toch zonder toezicht, maar dat was niet zo erg, want zij waren allebei verstandig genoeg.

Fred was de vorige dag jarig geweest en hij had van zijn oom Bob een prachtige vlieger cadeau gekregen, waarmede hij nu reeds de hele middag aan het spelen was geweest. Molly verlangde er ook erg naar, de vlieger eens vast te mogen houden en zij bleef er met bewonderende blikken naar staan kijken.

„Toe nu, Fred," verzocht zij nog een keer, maar Fred bleef halsstarrig.

„Neen, ik doe het niet," zei hij, „vraag er nu maar niet langer om."

En de arme Molly, erg teleurgesteld, slenterde terug naar de strandstoel.

Fred bleef met de vlieger spelen. Telkens als er een nieuwe windzucht kwam steeg de vlieger hoger en hoger. Er waren nog andere jongens aan het spelen met vliegers, maar die van Fred scheen beter te gaan dan al de andere. Hij wandelde er mee langs de zee en had daarbij niet in de gaten, dat hij reeds heel ver was afgedwaald van de plaats waar Molly en de kinderjuffrouw zich bevonden. Hij merkte dit pas, toen hij aan het einde van de wandelpier was, waar hij niet meer verder kon. Toen dacht hij er aan dat het tijd was voor thee en dat het zeker een kwartier lopen was, voordat hij weer bij Molly terug zou zijn. Hij haalde snel zijn vlieger binnen en haastte zich naar huis om thee te drinken.

Toen hij bij de strandstoel kwam, zag hij, dat Molly en de juffrouw reeds vertrokken waren.

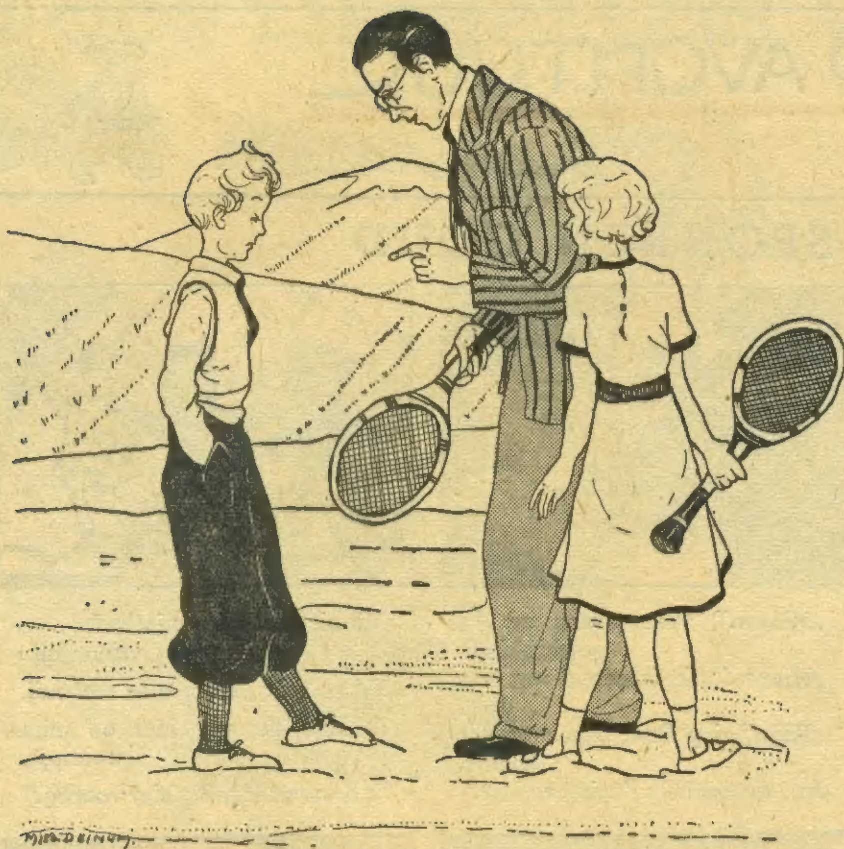
Snel liep hij naar het huis, dat Fred's ouders voor de zomermaanden gehuurd hadden. Toen hij binnentrad, vond hij de thee op tafel staan, maar van Molly en het kindermeisje was niets te zien.

Wat had dit te betekenen ?

Toen kwam de dienstbode binnen en vertelde, dat Molly en de kinderjuf niet thuis waren.

„Toe nu, Fred," verzocht zij nog een keer, maar Fred bleef halsstarrig.

Opeens voelde Fred, dat oom hem wou straffen.

„Je bent erg laat, Fred," zei ze. „Ik dacht al, dat je niet meer zoudt komen."

„Maar waar zijn de anderen ?" vroeg Fred.

„Die zijn een uitstapje maken en houden een picknick. Oom Bob is hen met de auto komen halen. Zij konden je niet vinden. Maar toen oom hoorde, dat je met je vlieger aan het spelen was, zei hij, dat je dan er wel niets om zoudt geven om mee te gaan picknicken. Toen zijn ze vertrokken met de auto vol lekkernijen geladen."

Allemaal vertrokken om te gaan picknicken, terwijl Fred alleen moest achterblijven !

Was hij maar niet zo zelfzuchtig geweest en had hij Molly maar met de vlieger laten spelen ! Dan zou hij niet zo ver op het strand zijn afgedwaald en in de buurt der anderen geweest zijn, toen oom Bob kwam !

Op zijn eentje ging hij nu zitten thee drinken, maar hij kon toch niet goed eten. Hoe kon het ook anders !

De hele tijd door zat Fred er maar aan te denken, hoe fijn de anderen nu zaten te picknicken !

Na de thee had Fred niet veel zin meer, om weer naar het strand te gaan. Hij nam een boek en ging zitten lezen. Maar nauwelijks was hij ermee begonnen, toen de dienstbode binnentrad.

„Daar komen ze alweer aan, Fred !"

En tegelijkertijd stopte de grote auto voor het huis. Maar Fred zag alleen Molly in de prachtige wagen zitten. Zij sprong er uit en kwam naar binnen gesneld.

„Kom vlug, Fred !" riep ze. „We gaan strandtennissen. Oom Bob liet mij terug gaan om jou te halen. Hij heeft voor mij een nieuw tennisracket gekocht, toch zoo'n fijn, zeg !"

Twee minuten daarna reed de auto weer weg met Fred en Molly erin. Oom Bob en de kinderjuf stonden op hen te wachten. Zij hadden ieder een tennisracket, maar voor Fred was er geen.

„Ik heb jou gisteren een vlieger gegeven," zei oom Bob, „en nu was Molly dus aan de beurt."

Opeens voelde Fred, dat oom hem wou straffen. Hij voelde, dat oom natuurlijk van Molly gehoord had, dat Fred geweigerd had om haar de vlieger even vast te laten houden. Nu kon Molly zich meteen wreken. Fred vond er geen aardigheid aan te gaan kijken, hoe de anderen zich vermaakten. Wat had hij eraan, als hij zelf geen tennisracket had ?

Zodoende slenterde hij weg en eenmaal buiten het gezicht der anderen gekomen, zette hij het op een lopen en verschool zich achter een duin.

„Fred ! Fred !" hoorde hij Molly roepen. Maar Fred gaf geen antwoord. Als Molly hem hebben moest, dan moest ze maar zien hem te vinden.

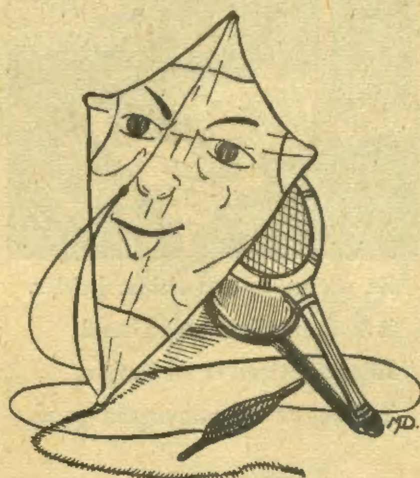
Maar hij had buiten Molly gerekend, die de anderen reeds verlaten had en hem meteen was achterna gesneld. Opeens voelde Fred een paar armen om zijn hals en hij hoorde Molly zeggen :

„Alles is weer in orde, Fred. Wij zullen om beurten met mijn racket spelen. Jij moogt het 't eerst hebheb. Kom maar gauw ! Zonder jou heb ik er ook geen pleizier in."

En Fred ging mee. Zij hadden verder een prettige middag en toen ze de volgende morgen weer naar het strand gingen, mocht Molly wel twee uur lang met de vlieger spelen.

Fred voelde, dat hij zich de vorige dag niet netjes tegenover zijn zusje gedragen had en hij deed zijn best, om alles weer goed te maken.

NOR. H.

TED OP AVONTUUR

GESPONNEN GOUD

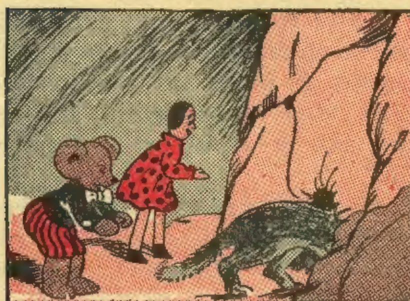
Ted zocht naar geheime veren,
Of een sleutel voor die deur;
Maar er was daar niets te vinden
't Zoeken steld' hen bei teleur.

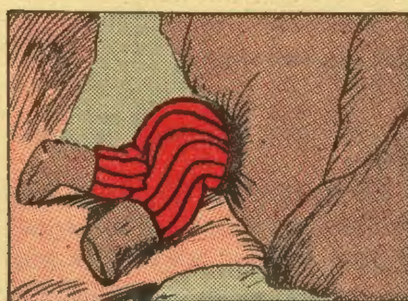
„Miauw." Wat waren ze geschrokken.
„Miauw." Te drommel wat was dat?
„Kijk," riep Puk, „daar om dat hoekje,
Ja, waarachtig, 't is een kat."

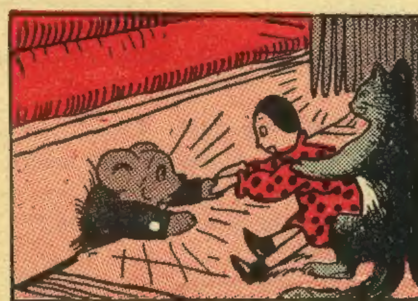
Minnie Mukkie miauwde vriend'lijk,
En ze zei: „Kom mee met mij.
'k Ken de weg hier op mijn duimpje,
'k Kwam toevallig hier voorbij."

Minnie liep tot bij de rotsen,
Waar een gat was in de wand,
Minnie kroop er door en miauwde:
„'k Ben al aan de and're kant."

Pukkie volgde en Ted, waarachtig,
Bezon zich niet, maar kroop in 't gat.
't Was wat nauw. Ted dacht benepen:
'n Teddiebeer is nog geen kat.

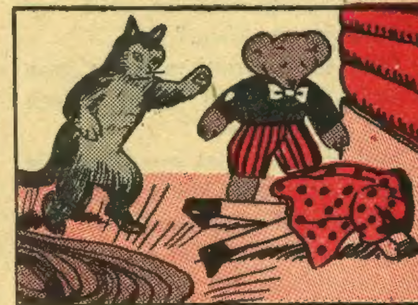
Halverwege bleef hij steken.
Hij had net zijn hoofd eruit,
Pukkie trok uit al haar krachten,
Ted kon vóór noch achteruit.

Ze waren in een ruime kelder,
't Was er stil en nogal koud.
Alles schitterd'er en vonkte.
't Hing er vol gesponnen goud.

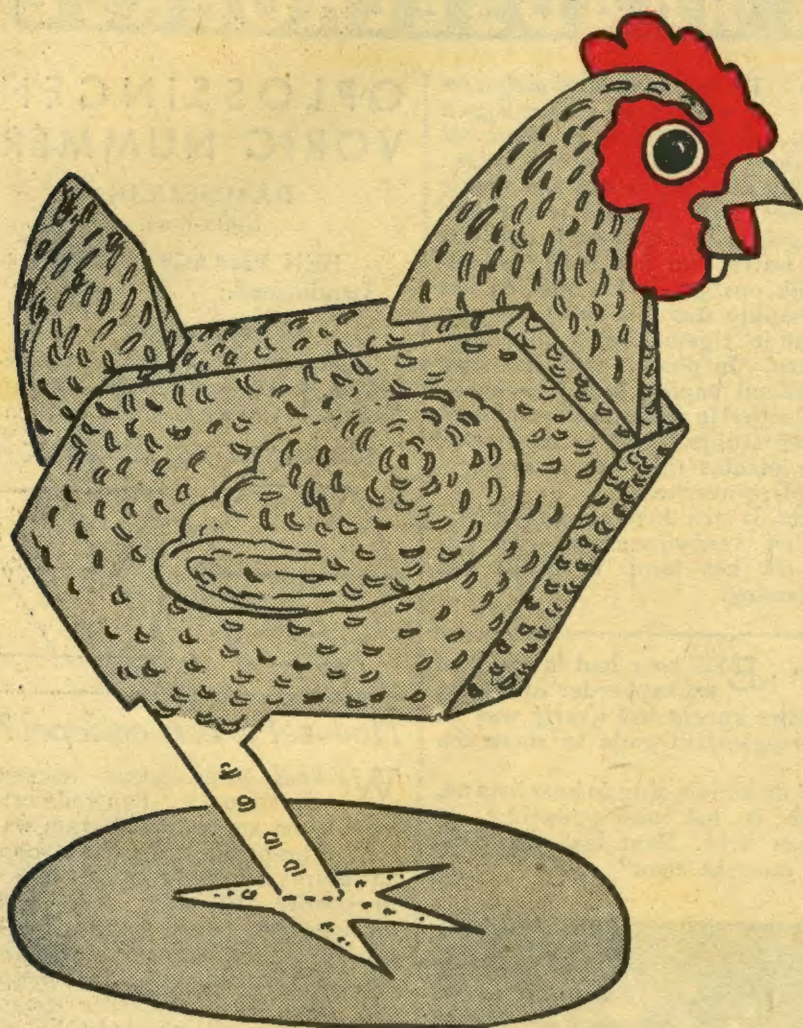

Ted was eind'lijk losgekomen
En wist nauw'lijks wat hij zag.
In een nest van gouden draadjes,
'n Kattenstel te stoeien lag.

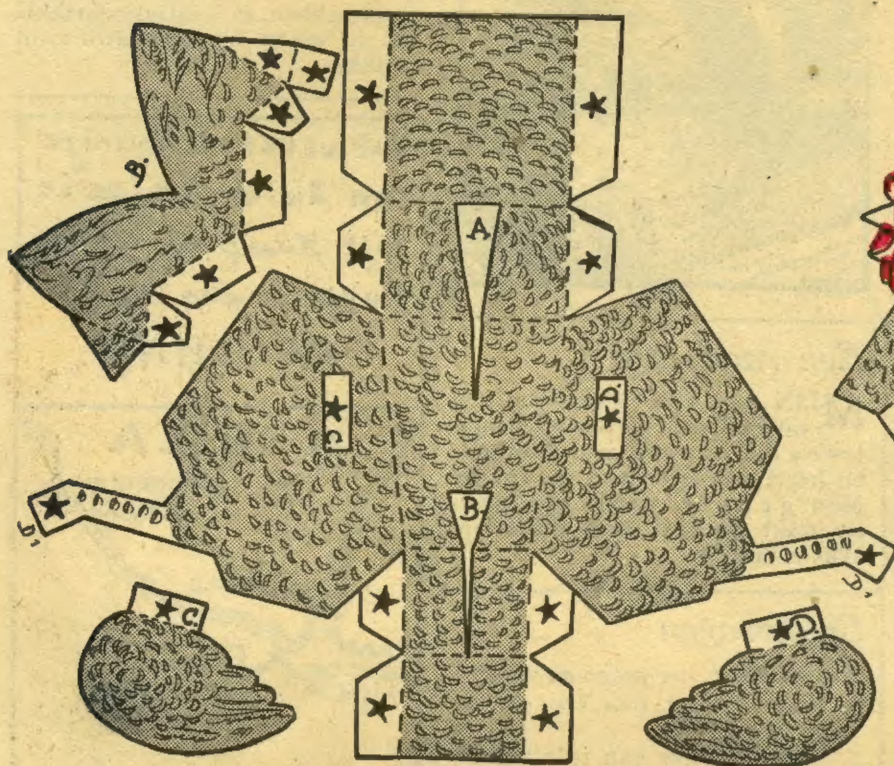

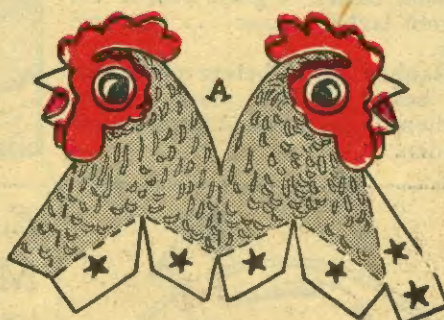
„Daar is nog zo'n gat," zei Minnie,
„Ik kan er gemak'lijk door."
„Dan zal ik dat ook wel kunnen,"
Meende Puk, „ik ga vast voor."

VOOR LIEFHEBBERS VAN DIEREN

ONZE tekenaar heeft ditmaal eens iets anders bedacht en is binnengestapt in het rijk der dieren. Hij heeft zijn keus bepaald tot een zeer bekende vertegenwoordigster van het pluimvee, die jullie ook allemaal kennen : de kip. En hier staat ze dus voor jullie met kop en poten, veren en staart enz. of liever de tekenaar heeft al de bijzonderste stukken netjes afzonderlijk getekend en jullie de opdracht gegeven die kip weer in elkaar te zetten. Je begint met alles op nogal stevig karton te plakken en dan de stukken uit te snijden. Dan snij je de kleine oppervlakken A en B uit. Je vouwt de stippellijntjes om en je plakt de stukken op elkaar vast. De zwarte sterretjes geven precies aan waar je moet plakken. Heb je 't lichaam klaar, dan begin je met de kop en de staart en vervolgens met de poten. De onderkant van de poten is afgebeeld in de zwarte cirkel. Zoals jullie zien heeft ieder van die pootjes een rechte streep. Die moet je insnijden, want daar moet het stukje met het zwarte sterretje (D1) worden doorgestoken. Je vouwt het dan om en plakt het vast tegen de onderkant. Ten slotte plakt men de vleugeltjes C en D op de daarvoor aangewezen plaats. Dan weer hier en daar 'n tikje kleur, al naar gelang het soort kip dat men wil voorstellen.

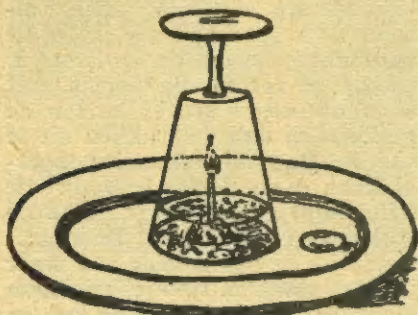

ONS EIGEN RAADSELHOEKJE

Een geldstukje in het water

IN een plat bord gieten we wat water en we leggen er een geldstukje in. Nu gaat het erom, dat geldstukje er weer uit te halen zonder z'n vingers nat te maken. Dat doen we als volgt:

Je neemt een drinkglas, houdt het bij de voet, steekt een stukje papier in brand en houdt de vlam in het glas. Dan zet je snel het glas onderstboven op het bord naast het geldstukje. Dan zul je zien, dat het water van het bord onmiddellijk opstijgt in het glas en het geldstukje droog komt te liggen, zodat je 't gemakkelijk kunt wegnemen. In plaats van een stuk brandend papier, kun je ook een waslucifertje nemen, dat je vastzet in een stukje brood en aansteekt. Dan plaatst men het glas omgekeerd er overheen.

Het is een heel aardig kunstje en het verdwijnen van het water uit het bord is altijd een verrassing.

De verdwenen schaapherder

EEN boer had 'n nieuwen schaapherder in dienst genomen en daar hij niet wist, of de nieuwe knecht wel ijverig was en zijn plicht deed, besloot de boer hem onopgemerkt gade te slaan om te weten of hij hem kon vertrouwen.

Toen de knecht al enige tijd weg was met de kudde, ging de boer hem na.

„Wel, jandorie," zei de boer, „heb ik het niet gedacht? Je weet nooit wat je aan die nieuwelingen hebt. Daar laat die kerel m'n schapen in de steek en is nergens meer te zien."

De boer was erg nijdig, maar toen hij zich omdraaide om naar huis te gaan en een anderen knecht te sturen, hoorde hij plots een bekende stem roepen:

„Hallo, boer! Hallo!"

De boer keek om, zocht, maar vond niets.

„Gek," dacht hij. „Dat is toch de stem van m'n knecht!"

Hij keerde terug, keek achter de bomen, tussen 't gras, hoorde z'n knecht lachen, maar.... zag hem niet.

Hebben jullie betere ogen dan die boer? Probeer maar eens of je dien olijkerd van 'n knecht kunt vinden.

Een raadseltje

MIJN eerste is meestal een uitroep van verbazing; mijn tweede is vaak zeer kostbaar en heeft menigeen aan de vinger. Mijn geheel wordt opgegeten en wekt meestal erge dorst op. Wat is dat?

Strikvragen

1. Wat heeft vier poten en vliegt?
2. Wat is erger dan een gat in je kous?
3. Wat wordt er van je genomen eer je 't krijgt?

OPLOSSINGEN VORIG NUMMER

RAADSELTJE

Spits-boef.

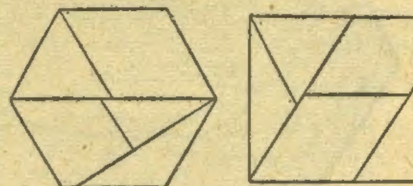
EEN VRAAGSTUKJE

Tienduizend.

STRIKVRAGEN

1. In een apotheek. 2. IJs. 3. Oorvijgen. 4. De ezel in de ark van Noach. 5. Om z'n hoofd te dekken.

VIERKANT EN ZESHOEK

Hoeveel is een eetlepel?

WETEN jullie precies hoeveel een eetlepel is? Een volle eetlepel is net zoveel als 20 gram water, 18 gram olie, 24 gram stroop, 25 gram meel, 30 gram suiker in poeder, 40 gram zout. Een koffielepeltje bevat 6 gram meel, 7 gram suiker in poeder, 10 gram zout, 4 gram olie of 6 gram stroop. Als jullie bij 't winkeltje spelen geen maten of gewichten bij de hand hebben, is 't altijd gemakkelijk te weten hoe je jezelf kunt redden.

Het uiterste puntje van Zuid-Africa is niet Kaap de Goede Hoop, maar Kaap AGULHAS

DE AVONTUREN VAN SNOER, DEN REUZENDODER

DOOR
V. LATTE

I.

OP ZOEK NAAR EEN REUS

Toen koning Arthur leefde
Was er een rijke boer;
Zijn landgoed heette Burchtveld,
Zijn zoontje heette: Snoer.

Het was heel braaf en dapper
En durfde ook wat aan,
Het groeide op tot een kerel,
Die wel zijn man kon staan.

En stak hun graan in brand ....

Maar ergens in de bergen,
Daar op de hoogste top,
Sloeg ook een reus, een duivel,
Zijn vaste tenten op.

De reus bestal de boeren,
En stak hun graan in brand,
Bij avond waagde niemand
Zich nog op straat of land.

Tussen gebergte en Burchtveld
Lag ook een groot stuk zee.
De reus die zwom erover,
En doodde tien stuks vee.

Zijn landgoed heette Burchtveld — Zijn zoontje heette: Snoer.

En Snoer ontstak in woede
En riep: „Ik val hem aan.
Ik wil de streek verlossen,
En zal dien reus verslaan."

Met schop en bijl gewapend
Zwom Snoer over de plas.
Naar 't hoge rotsgebergte,
Waar 't hol des reuzen was.

Hij groef een kuil in het donker
En werkte als een paard.
Hij legd'er takken over
En hier en daar wat aard.

Bij 't eerste morgengloren
Had Snoer zijn werk gedaan.
„Laat nu de reus maar komen,"
Dacht hij: „Ik durf 't wel aan."

Met schop en bijl gewapend ....

(W O R D T V O O R T G E Z E T)

SJORS VOORZITTER VAN DE REBELLEN-CLUB

EEN GOEDE VANGST.

